

§ 319 tr. ř. K b): Podle ustanovení § 320 tr. ř. jest porotní dvůr soudní povinen dáti otázku eventuální, byly-li při hlavním přelíčení buď tvrzeny neb aspoň naznačeny nebo vůbec vyšly najevo takové okolnosti, jež by, kdyby byly pravdivé, podmiňovaly jiné, mírnější posouzení činu, z něhož byl obžalovaný obviněn; zmateční stížnost se ani nepokouší doličiti, že v souzeném případě jest tento zákonný předpoklad pro eventuální otázku splněn. Poukazujíc jen na domnělou nejasnost a neurčitost výsledků průvodního řízení, z nichž prý nelze posouditi, kdo je přímým a kdo vzdáleným pachatelem, na »neplatný« protokol desetileté svědkyně Gertrudy B-ové z přípravného řízení (který při hlavním přelíčení vůbec nebyl čten), na domnělý nedostatek pohnutky k zavraždění H-a obžalovanými, na protokol manželů F-ových — dovozuje, že eventuální otázka měla býti dána v zájmu spravedlnosti a lidskosti. Než tímto způsobem nedoličuje uplatněný zmatek po zákonu, ježto ani z výpovědi svědkyně B-ové při hlavním přelíčení (její výpověď z přípravného řízení nebyla vůbec čtena a musí zůstatí bez povšimnutí), ani ze seznání manželů F-ových, ani z obhajoby obžalovaných, kteří čin popřeli vůbec a nehájili se způsobem, který by odůvodňoval dáti navrženou eventuální otázku, a ani z ostatních výsledků provedeného řízení nevyšly najevo okolnosti, jež by poukazovaly na vzdálenější jen účast stěžovatelky při usmrcení H-ově, a odůvodnily eventuální otázku. Soud tedy právem zamítl návrh s odůvodněním, že průvodní řízení nedalo žádnou oporu pro takovou eventuální otázku ohledně obžalovaných, pro něž byla otázka žádána.

Čís. 4184.

Shledal-li soud v jednání, kvalifikovaném obžalobou jako zločin § 81 tr. zák., jen urážku skutkem, jest povinen učiniti skutkové zjištění i ohledně okolností, podmiňujících podle druhého odstavce § 313 tr. zák. použití vyšší trestní sazby; neučinil-li tak, nehodnotiv svědeckou výpověď v tomto směru, jde o vadu neúplnosti rozsudku podle § 281 čis. 5 tr. ř., sloužící k doličení předpokladu zmatku čis. 11 § 281 tr. ř.

(Rozh. ze dne 30. května 1931, Zm II 255/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 26. dubna 1930, jímž byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle § 312 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc přikázal nyní příslušnému okresnímu soudu ve Slavkově, by ji znova projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Podle § 262 tr. ř. má nalézací soud, má-li za to, že skutečnosti, na nichž se zakládá obžaloba, netvoří samy o sobě ani ve spojení s okol-

nostmi vyššími na jevo při hlavním přelíčení skutkovou podstatu zažalovaného trestného činu, nýbrž jiného deliktu, který nenáleží k příslušnosti porotního soudu, vynésti rozsudek podle svého právního přesvědčení. Přísnější hlediska obžalovacího návrhu jsou však vzhledem k zásadám předpisů §§ 259 čís. 3, 262 a 267 tr. ř. do té míry směřovatná pro nalézací soud, že, shledav ve skutku pachatelově souhrn zákonných znaků určitého trestného činu s mírnější trestní sankcí, nemůže nechati beze zřetele další skutečnosti vyšetřené na jevo z výsledků řízení, jež, rovněž skutkově zjištěny, pozměnily by ve spojení s ostatními jednání pachatelovo v přísnější trestný čin, pokud se týče aspoň při témže druhu deliktu odůvodňovaly by použití vyšší trestní sazby. Obžalovaný byl obžalován mimo pro přestupek slovní urážky úřední osoby podle § 312 tr. zák. též pro zločin veřejného násilí podle § 81 tr. zák. Soud však v jeho činnosti, obžalobou kvalifikované jako zločin podle § 81 tr. zák., shledal jen skutkovou podstatu urážky úřední osoby též skutkem. Právem však vytýká zmatečnou stížnost státního zastupitelství, že rozsudek při údajích svědka Josefa P-a, potvrzujícího, že pro ono počínání obžalovaného, v němž soud shledal podstatu přestupku § 312 tr. zák., nemohl ihned vykonati úřední úkon, nýbrž že se musel odebrati pro četnickou asistenci, opomenul učiniti skutkové zjištění i ohledně dalšího zákonného znaku přestupku podle § 312 tr. zák., který podmiňuje vyšší trestní sazbu jakožto přitěžující okolnost v zákoně jmenovitě uvedenou, zda totiž trestná činnost obžalovaného (urážka úřední osoby) byla spojena s následkem, že se jí buď skutečně překazilo vykonání příkazu vrchnostenského, neb aspoň pouhé konání služby osoby v § 68 tr. zák. jmenované. Nedostatek tohoto hodnocení svědectví P-ova a skutkového zjištění týká se okolnosti rozhodné, v zákoně vytčené pro použití vyšší trestní sazby. Uplatněný formální zmatek neúplnosti rozsudku podle § 281 čís. 5 tr. ř. slouží tedy k doličení předpokladu hmotněprávního zmatku podle § 281 čís. 11 tr. ř. Bylo proto odůvodněné zmatečnou stížností vyhověti a uznati, jak se stalo. Podle § 288 odst. 2 čís. 3 tr. ř. byla pak věc přikázána nyní příslušnému okresnímu soudu ve Slavkově, by ji znovu projednal a rozhodl.

Čís. 4185.

Neoprávněné obchodování s umělými sladidly (sacharinem, cukerinem) není soudním přestupkem podle § 10 zák. o potravinách (čís. 89/1897), nýbrž přestupkem důchodkovým (§ 4 odst. 1 čís. nař. čís. 37/1917).

(Rozh. ze dne 1. června 1931, Zm I 818/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmatečnou stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu v Horní Plané ze dne 9. srpna 1930, jímž byla obžalovaná uznána vinnou přestupkem neoprávněného obchodování